

at fortsætte denne Kamp, den kryber til Korset og faar at lære, at man paa Finantsloven ikke kan sige Nei til, hvad man ikke har lyst til at bevilge, saa tager Regjeringen det alligevel, og saaledes vil det ogsaa gaa paa det øvrige Lovgivningsomraade. Saa bliver Oppositionen kureret, og saa indtræder der bedre og, som man kalder det, sundere Tilstande paa Grundlag af det Forsfatningsbrud, man ønsker. Jeg tror, man skal vogte sig for en saadan Illusion. Det sker ikke! Det er ganske vist ikke forunderligt, at en Presse, der ikke mere repræsenterer den offentlige Mening, har Interesse i at rose og anbefale saa skræppe og fredsforskyrende Forholdsregler som muligt, thi det er jo muligt, at det kan hjælpe paa Abonementsprotokollen, men ingen bestindig Mand her i Landet maa gjøre sig nogen Illusion i den Retning. Thi i det Dieblif Regjeringen nu driver os ud i Tilstande, hvor der ingen lovlige Bevillinger er, saa vil den Tid blive sen, inden vi komme tilbage til lovlige Tilstande. Den Smødefommens, Folkethinget viste den 8de November 1877, vil det ikke vise Regjeringen igjen, thi hvis det sker, som nu anbefales fra Regjeringens Side, har man ikke blot modtaget en lang haardere og grovere Krænkelser af sin Ret denne Gang, men man har ogsaa set Beviserne paa, hvor lidt man kan bygge paa Forsikringer fra Regjeringens Side om, at Smødefommens fra vor Side vil blive bevaret med Smødefommens fra den anden Side. Og en saadan Politif behøves heller ikke. Regjeringen og dens Benner maa huske, at Forholdene her i Landet ere væsentlig anderledes, end de vare for ti Aar siden, Den offentlige Mening er langt mere klar over, hvem der nu har Ret og Uret, end den var for ti Aar siden. Den offentlige Mening her i denne By, i Kjøbenhavn, vil have et alvorligt Ord at tale med om Landets Udvikling. Denne Regjering har før taget mer end tilbørligt Hensyn til den, men den offentlige Mening her er ikke mere paa Regjeringens Side. Der staves intet Omflag i Stemningen paa det Omraade; det nytter ikke noget, der sker af den Grund intet Omflag i Stemningen, jeg ser ikke, hvad der skulde bevæge Stemningen til at forandre sig. Tror Regjeringen og dens Benner

virkelig, at det vil skrænke Befolkningen, at Regjeringen begaar den Ulovlighed, der trues med, eller at vi komme ud i saadanne Tilstande? Tror man virkelig ikke, at Befolkningen, ligesom den med fuld Ro holdt ud i Tiden før 1848, indtil Tiden kom, og Sciren blev vunden hell ud, vil gjøre affurat det Samme igjen, og at Resultatet vil blive affurat det samme som i 1848, men at Betingelserne ville blive meget haardere end i 1848. Der er Ingen, der vil være i Tvivl om, at det, der sker nu fra Reaktionen Side, er det aabne og klare Grundlovsbrud; Ingen vil tvivle derom. Det vil ikke hjælpe Reaktionen, at den fjører op med alle de Fortolkninger og Fordreielser af Grundloven, den er i Stand til at stille op. En saadan Paaastand om, at Grundloven skulde hjemle Ret for Regjeringen til at tage de Bevillinger, som den ikke kan faae Thingets Samtykke til, kan ingen Lommeprofurator i hele Danmark faae Folket til at tro en grundlovmæssig Paaastand. Nei, Resultatet vil kun blive Foragt for dem, der søge at dække Grundlovsbrud ved Fortolkninger, blive Harm og Forbitrelse i vide Kredse i Landet mod dem, der ere Skyld i, at vi ere komne udenfor Grundloven. Ingen Rigsretsdom vil nogensinde kunne hjælpe Regjeringen der. Taber den sin Sag, er det en Selvfølge; vinder det sin Sag, maa Regjeringen ikke tro, at selv en Rigsretsfrikendelse efter den Maade, hvorpaa Regjeringens eget Blad har betegnet Rigsretsdømmernes Stilling, nogensinde vil kunne dække denne Regjering, dersom den bryder Forsfatningen og driver os ud i Tilstande af en saadan Natur; der vil lige overfor, hvad der sker, blive sluttet Enighed hos alle ærlige Folk i Landet. Men der er jo ingen Tvivl om, at de Tilstande, vi saaledes komme ind i, ere alvorlige, sorgelige Tilstande; det er ikke Noget, vi ønske, og naar jeg her har fremstillet dem og malet dem saa mørkt som vel muligt, og naar de ogsaa ere omtalte i den Henvendelse til Kongen, som ligger før til Beslutning, er det virkelig ikke for at true ærede Modstandere, at det sker fra vor Side; paa ingen mulig Maade (Ufbrydelse af Brix). Det ærede Medlem siger Broderkrig. Ja det ærede Medlem vil dog vel ikke være saa naiv at slutte sig til den Pressesagitation, der der-